

300 de ani de la mutarea la Domnul a Sf. Pahomie de la Gledin, întemeietorul Pocrovului

Duminică s-au împlinit 300 de ani de la mutarea la cele veșnice a Sf. Pahomie de la Gledin, ale cărui moaște au fost aflate la ani buni după canonizare.

S-a născut cu 350 de ani în urmă în ținutul Bistrița-Năsăud și s-a mutat la cele veșnice în 14 aprilie 1724.

S-a închinoviat la Mănăstirea Neamț și a ajuns starețul obștii, dar în perioada egumeniei a mers pentru liniștire și povățuire la Sf. Dimitrie al Rostovului.

Această perioadă a fost urmată de retragerea din stăreție și întemeierea unui schit în pădurile Neamțului. Totuși, după alți doi ani, în 1707, a fost ales episcop al Romanului.

S-a dovedit un bun gospodar în această funcție, în care a rămas până în 1714, după care s-a retras din nou la schitul nemțean căruia i-a dat numele de Pocrov.

Sfântul Pahomie s-a mutat la Domnul în ziua de 14 aprilie în anul 1724, pe când se afla la Lavra Pecerska din Kiev. La scurt timp, egumenul Lazăr de la Pocrov l-a adus la Schitul ctitorit de el, îngropându-l în pronaos.

Sfântul Ierarh Pahomie a fost trecut în rândul Sfinților prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 14-15 noiembrie 2006. Inițiativa canonizării a aparținut Mitropolitului Bartolomeu Anania.

Abia în 9 septembrie 2013, prin voia lui Dumnezeu, i-au fost aflate moaștele, în pronaosul unde a fost îngropat, răspândind bună mireasmă.

Actualul stareț de la Pocrov, Protos. Ambrozie Ghinescu, a relatat cum au fost găsite moaștele în timpul unor reparații la pardoseala bisericii: „Liniștea și harul, care s-au simțit în acel moment, ne-au dus cu gândul la Sfântul Pahomie, întemeietorul acestui așezământ monahal”.

Timp de 10 zile, obștea schitului s-a rugat cu slujbe de Priveghere, iar la final au fost identificate și două însemnări. Ulterior, moaștele au fost studiate de un

antropolog, care a confirmat vârsta la care a adormit sfântul și faptul că maxilarul inferior prezenta urmele unor lovituri primite într-o călătorie.

Socotit a fi „cel mai de seamă cărturar dintre clericii moldoveni din acel timp”, conform lui Nicolae Iorga, Sf. Ierarh Pahomie a fost, mai înainte de toate, un trăitor, un monah cu „smerită cugetare” și cu „înfocată dragoste pentru Hristos”.

Lucrarea lui duhovnicească a marcat începutul unei mișcări isihaste autohtone, chiar dacă ea nu a avut amploarea celei paisiene de la Mănăstirea Neamț.

Sursa foto: Ziarul Lumina

basilica.ro